



פרשת
ויקה"פ
התשע"ה

גיליון: 136 שנה ג'

שבת שלום
ומבורך!

אשכול יוסף

חידושים נפלאים ועונג שבת כפרשת השבוע

מאת הצב"י רבי יוסף חי סימן טוב שליט"א מוה"ס "כרם יוסף"
ראש ישיבת המותנידים "אור התורה" ליומי דפגרא לצעירים מצטיינים ירושלים ת"ו

בכרכת מרגן ורבנן גאונים ארזי הלכנון רבותינו ראשי הישיבות
הגאון הגדול מוה"ר משה צדקה שליט"א ר"י "פורת יוסף", הגאון הגדול מוה"ר TIT
הגאון הגדול מוה"ר כהן שליט"א ר"י "תברון"



"אלה פקודי המשכן משכן העדות" (ל"ה, כ"א)

מהו העדות? אמר רבי שמעון ב"ר ישמעאל עדות הוא לכל באי עולם שיש סליחה לישראל!

א"ר יצחק משל למה הדבר דומה, למלך שנמל אשה וחיבבה הרבה, לימים כעס עליה והניחה והיו שכנותיה אומרת לה, המלך יותר אינו חוזר אליך עוד, לימים שלח לה המלך ואמר כבדי את הארמון שלי והציעי המטות, שביום פלוני אבוא אצלך, כיון שהגיע יום פלוני בא המלך אצלה ונתרצה ונכנס לארמון ואכל ושתה ולא היו שכנותיה מאמינות, כיון שהריחו באותה שעה ריח בשמים היוצא מהארמון, ידעו שנתרצה לה המלך.

כך הקב"ה חיבב את ישראל והביאם לפני הר סיני ונתן להם את התורה וקראן ממלכת כהנים, שנא' "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים", אבל לסוף ארבעים יום חטאו ועשו את העגל, ואמרו אלה אלהיך ישראל, אותה שעה אמרו העובדי כוכבים אינו מתרצה להם עוד, שנא' (איכה ד') "אמרו בגוים לא יוסיפו לגור", כיון שהלך משה לבקש רחמים עליהם מיד סלה להם הקב"ה שנא' (במדבר י"ד) "ויאמר ה' סלחתי כדברך", אמר משה ריבון העולם הריני מפויס שמחלת לישראל, אלא הודיע לעיני כל האומות שאין בליבך עליהם, א"ל הקב"ה חיך הריני משרה שכניתי בתוכם שנא' (שמות כ"ה) "ועשו לי מקדש" ומכירין שמחלתי להם, לכך נאמר "משכן העדות" שעדות היא לישראל שמחל להם הקב"ה, [מד"ר בפרשתן].

יש להקשות דמשמע כאן במדרש שהקב"ה מחל לישראל על עוון העגל, וכן מבואר עוד שהמשכן הוא עדות לכל באי עולם שנמחל לישראל עוון העגל, ומשמע דהיה כאן מחילה גמורה, ולא מחילה בעלמא שלא לכלות את כל ישראל כמו שהיה ניתן להבין מהכתובים, דאם לא היה כאן מחילה גמורה ועתידין להעניש על עוון העגל, אם כן איזו עדות יש בהשראת השכינה במשכן, הלא לא נמחל להם ועתידים להעניש, וקשה דאיתא בסנהדרין (קב). אמר רבי יצחק אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה מחטא העגל, שנא' (שמות ל"ב) "וביום פוקדי ופקדתי עליהם חטאתם", ומשמע שלא נמחל עוון חטא העגל לגמרי?

ומצאתי שכיסוד קושיא זו הקשו התוספות הרמב"ן והרשב"א ביבמות (עב. ד"ה נזופין) על רש"י, דהנה איתא בגמרא שם שכל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא נשבה להם רוח צפונית, ולדעה אחת בגמרא היינו טעמא משום שהיו נזופים, ופירש רש"י שהיו נזופים ממעשה העגל ולא היו ראויין לאור נוגה, והקשו דאי אפשר לפרש שהיו נזופין משום מעשה העגל שהרי מחל להם הקב"ה ואמר להם סלחתי, שהרי אחר כך נעשה משכן והשרה הקב"ה שכנינו ביניהם, ולכך מפרשים שהיו נזופים ממעשה מרגלים, ולא ממעשה העגל.

ונראה ליישב דאכן בשעה שבנו את המשכן היה מחילה גמורה על חטא העגל, והמשכן היה לעדות על כך, אך נאמר "וביום פוקדי ופקדתי" היינו שאם ישובו לחטוא, יפרע מהם גם על חטא העגל, וכיון שחטאו במרגלים נפרע מהם בכל דור גם על חטא המרגלים, ויש לבאר שחטא העגל והמרגלים מלבד מה שיתכן ששניהם היו עוון של חוסר אמונה בהשי"ת, יותר נראה ששניהם היה בהם עניין אחד של עוון ליצנות, שכל מהות עבודה זרה היא ליצנות, שהרי לעשות עגל ולומר אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים, אין לך ליצנות גדולה מזו, וכן מצאתי במדרש שמדמה נתינת הזהב לעגל לנתינת זהב לתיאטרון בית שחוק. וגם חטא המרגלים היה עוון ליצנות, שכביכול כל מעשיהם היה התלוצצות בהשי"ת, שהביאו הפירות והתאוננו על גודלם, ועל מותם של יושבי כנען, בעוד שהכל היה לטובת ישראל.

ומצאתי שהדברים מפורשים בספורנו שכתב: "וביום פוקדי" כאשר יוסיפו לחטוא כמו במרגלים.

וכן איתא ברבינו בחיי שהקב"ה פוקד על מעשה העגל כשאוהזין מעשה אבותיהם בידיהם, כמו שאמרו רבותינו (ברכות ז.) על הכתוב "פוקד עוון אבות" ויזכיר הכתוב שפקידה זאת נמשכת עד ארבעה דורות. ומה שאמרו חז"ל (ירושלמי תענית ד' ה') אין לך דור ודור שלא יהא בו אונקיא מעון העגל, ובלשון אחר, אין לך פורענות שבאה על ישראל שאין בה קצת מפורענות של עגל, לשון פקידה כאן אינה אלא לשון זכירה שהקב"ה רק זוכר עון העגל כשהדור חוטא, אבל אינו פוקדו, כי בחורבן בהמ"ק נפקד הכל ונמחה העון לגמרי, ואם לא היה זוכרו היה מתנהג במידת הרחמים.

עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר
גיליון "אשכול יוסף" מופץ בכל רחבי הארץ
יו"ל לזיכוי אלפים על ידי האחים היקרים
מר **גדעון ואהרן ניסים** הי"ו
העונדים לימין מופעלינו הנכבדים
לכרחה והצלחה בכל מעשה ידיהם להם ולכל בני ביתם
מוקדש לעילוי נשמת הוריהם היקרים
סאלם אליה בן מסעודה ז"ל ונוריה בת גורג'יה ע"ה,
ת.נ.צ.ב.ה.

כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים

הופיע בס"ד ספר הספרים על

מרן רבינו עובדיה יוסף **"שלחבת יוסף חי"**

שוחררי ואוהבי התורה הביאו ברקה לביתכם!

סובב על כל פרשיות התורה

רעיון מיוחד ולצידו באותו עניין פרק מרתק מחיי רבינו

בין הפרקים: ענוותנותו / מידותיו / זהירותו בכבוד ת"ח / זהירותו בכבוד אשתו / אהבתו לתורה, שקיעותו בתורה / התמדתו בימי בהרותו / בימי מלכותו / גודל עיונו ובקיאותו, / יראתו, מידת האמת שבו / אצילותו / התנזרותו מכסף / בריחתו מכבוד / מלחמתו בבתי משפט, פועלו להניח ילדי ישראל / שתדלנותו להקמת עולם התורה בדורנו / פועלו לטהרת ישראל, חכמתו ותבונתו / כח השפעתו / מהפכותיו הרוחניות / הצלחתו בכל מעשיו / ועוד 32 פרקים!

מאות סיפורים, עובדות והנהגות שטרם ידועים... 54 פרקים! 700 עמודים!

להשיג ברשתות הספרים: "אור החיים" ו"יפה נוף" בכל רחבי הארץ

י-ם: ספר הספרים צומת בר אילן, הפצת ספרי קודש רח' דוד 1 ש. הבוכרים, בצלאל ספרים, וכן בכניסה למוסיוף

ספרי מאה שערים רח' מאה שערים 15, אור החיים סנטר מאה שערים, משרד ישיבת "פורת יוסף" גאולה

ב"ב: משפי שבתאי רח' ר' עקיבא 44 פינת הרב קוק, (מעל סלקום), 03-5796146 (9 באינטרקום) **תל אביב: משפי סימן טוב, רח' אלוף משה בריל 22, 077-7812812**

ביתר: משפחת סימן טוב, רחוב בן זכאי 7 - 02-5808831 **קריית ספר: משפי שחמורוב מסילת יוסף 4 ק"ג, 052-7606856**

אשדוד: משפי כהן רובע ג' רח' האדמו"ר מבעלו 5/25, 052-7191877 **טבריה: צרכנית הרמב"ם ליד השטבילך, טבור הארץ 26.**

נתניה: משפי ארביב, הפורצים 10/2, **אשקלון: "מוריה" רח' העבודה 28 **חול:** בעייגלאיזן**

מחיר מיוחד לכבוד מרן!

עשרות נקודות מכירה נוספות בכל רחבי הארץ - 054-84-60007/8 או: 02-5373570

מתוך הסכמת מרן הראש"ל הגאון רבי **יצחק יוסף שליט"א:**

"החידושים על הפרשיות ראויים לאומרון על שולחן שבת, ויחד עם זאת להזכיר את זכרו של מרן מתוך אותן המערכות שכתב המחבר..."

מתוך הסכמת מרן ראש הישיבה הגאון רבי **משה צדקה שליט"א**

"יש בזה חיזוק גדול, ודבר גדול הוא, ובודאי יש מזה נחת רוח גדולה למרן..."



ויקה"פ

עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ

בשם ה' נעשה ונצליח

30

תשע"ג

לקוראי הגליון ולכל בית ישראל
שבת שלום
ומבורך

אֶשְׁכּוּל יוֹסֵף

חידושים נפלאים ועונג שבת בפרשת השבוע



משולחנו של רבי יוסף הי סימן טוב שליט"א מהה"ס "כרם יוסף"
ראש ישיבת המתמידים "אור התורה" ליומי דפגרא לצעירים מצטיינים ירושלים ת"ו

בברכת מרנן ורבנן רבותינו הגאונים ראשי הישיבות, הגאון הגדול רבי משה צדקה שליט"א ר"י "פורת יוסף" והגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א ר"י "חברון"

ישוב ד'

היפך המענג את השבת שנותנים לו כל משאלות ליבו

עוד מתרץ העיון יעקב (סג) על פי מה שאמרו בגמרא שבת (ק"ט): אמר רב יהודה אמר רב כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו שנאמר (תהלים ל"ו) "והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך", ולכן הוא הדין להיפך מי שחי מחלל שבת נשרף כל חמדת ומשאלות לבו, וכדרך שנאמר (ד"ה ג' ל"ו) "וישרוף את ביתו וגו' ואת כל חמדתם".

ישוב ה'

הדליקה מצויה ח"ו במקום שמאחרין לקבל השבת שאז מתוך פזיזות ובהילות עלול שמתוך מעשי בהדלקת הנר והטמנתו תצא דליקה

בחי פרשת מרדכי (על העין יעקב) ביאר שאין כוונת הגמרא שמדין עונש הדליקה מצויה במקום שמחללים את השבת ח"ו, שאם כן היה לגמי לומר בעוון חילול שבת מצויה הדליקה, ועוד שאם הם מחללי שבת הלא יבואו לכבות הדליקה אף בשבת, אלא כוונת התנא שבילי שבתות שכל אחד מחוייב להדליק נר בביתו (שגם נה): ונהגים להטמין במוכין את התבשיל ליום שבת, אז יש להזהר בכל זה להעמידם במקום בטוח שלא תאחז האור בבית ח"ו, ומי שמטמין ומדליק את הנר מבעוד יום ודאי הוא נוהר בזה, כיון שיש לו פנאי. אבל מי שמאחר בהדלקה ובהטמנה ורק כשמרגיש שקידש היום הרי הוא נחפו במעשיו, ועל ידי זה ח"ו עלול שתצא הדליקה בשבת, וזה כוונת הגמרא שאין הדליקה מצויה אלא במקום שיש חילול שבת, היינו במקום שמאחרין לקדש השבת בכניסתו.

ישוב ו'

הכוונה לאש של גיהנום שאינו שובת למי שמחלל את השבת ב"מ

מרן החיד"א (נמכמם אק) ביאר בשם הרב וידאל צרפתי דהנה אמרו בזוהר הקדוש שהרשעים נחים בגיהנם בשבת חוץ מאלו שחיללו את השבת, [וכבר ידעת מ"ש הב"ח (א"י ס' ל"ו) על פי דברי התוס' ביצה (ג'): שטעם הרחת בשמים במוצאי שבת קודש משום אש של גיהנם שמתחיל לשרוף ולהסריח]. וזה מה שנרמז בכתוב "ולא תבערו אש בכל מושבותיכם" שעל ידי שמבעיר אש ומחלל השבת מבעיר אש בכל מושבותיכם, אף בקבר ביום השבת, שאין אש של גיהנום בשבת פוסק למחלליה.

ועל פי זה ביאר שזה כוונת חז"ל שאין הדליקה מצויה אלא במקום שמחללין את השבת, והיינו שאין דליקת אש של גיהנום מצויה אלא במקום שמחללים את השבת, שעל ידי שמחלל שבת תהיה מצויה אצלו אש של גיהנום, שאין לך דליקה גדולה מזו.

"לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת" (ל"ה, ג')

למה המחלל שבת נענש שכל נכסיו נשרפים ואינו נענש בדבר אחר?

אמר רב יהודה בן רב שמואל בשם רב אין הדליקה מצויה אלא במקום שיש חילול שבת שנאמר (וימיהו י"ו) "ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובוא בשערי ירושלים ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה". מאי ולא תכבה? אמר רב נחמן בר יצחק בשעה שאין בני אדם מצויין לכבותה, [מסכת שבת דף ק"ט ע"ב].

ורבותינו המפרשים דרשו זאת מן הכתוב בפרשתינו "לא תבערו אש בכל מושבותיכם" שהאש לא תשלוט בכל מושבותיכם, אימתי? "ביום השבת", כלומר בזמן שמשמרים את השבת. וצ"ב כאמור למה המחלל שבת נענש דוקא בעונש זה שהדליקה שולטת בכל נכסיו?

ישוב א'

לפי שמחלל שבת באש נענש באש כנגד מידה

לכאוי נראה לתרץ בפשיטות שלפי שעיקר חילול שבת הוא בדליקה לכן עונשו מידה כנגד מידה על ידי דליקה שמכלה ממונו, ולא דוקא ממונו. אך לאו דוקא ממונו אלא כוונת הגמרא שהיכן שיש חילול שבת ח"ו הדליקה מצויה שם, ופעמים ששרופת גם שונאיהם של ישראל.

ישוב ב'

כיון ששמחלל שבת להרבות רכושו נענש כמידה כנגד מידה שהאש מאבדת את רכושו

בספר זר הצבי (פרשת כי משא עמ' קמ"א) ביאר דעונשו בזה מידה כנגד מידה, דכיון דמחלל שבת כדי להרויח עוד ממון ולהרבות רכושו, על כן הקב"ה מביא עליו דליקה ושורפת כל רכושו, ורכושו נהפך לאפר.

ישוב ג'

כיון שמועב בניין המקדש שעתידי להבנות באש נענש באש

בחי עיון יעקב (שגם קיט): מתרץ על פי מה שאמרו בגמרא בשבת (ק"ט): אלמלי שמרו ישראל שתי שבתות מיד הם נגאלים והיה נבנה בית המקדש באש כדכתיב "כי אני ה' באש הצתי ובאש עתיד לבנותה", וכיון שהמחלל שבת מעב בניין המקדש באש, לכך נענש מידה כנגד מידה באש, ומפני כך אין הדליקה מצויה אלא במקום שמחללים את השבת.

פתגמים נבחרים בנושא: "תורה"

רבי אלימלך מליזנסק, היה אומר:
ניתנה התורה באש, שנדע שיש לקימה
באש של התלהבות ומסירות נפש.
הגאון מוילנא, היה אומר:
"דין והשבון", "דין" על העבירה, "חשבון"
על התורה שיכל ללמוד בזמן העבירה.
רבי אהרן מזיטומיר, היה אומר:
כשיש מלחמה, יש ללמוד תורה בדרך
פלפול והתנצחות - ותתבטל המלחמה!
רבי אהרן מקרלין, היה אומר:
ללמוד - מוכרחים, להתפלל - צריכים.
הגאון מוילנא, היה אומר:
כל תיבה שלומה, שקולה ככל המצוות.

**"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אלהם אלה הדברים אשר ציוה
ה' לעשות אותם" (ויקהל, ל"ה א')**

**מי דומה לאותו כפרי
שמסלק שואב המים
מהנהר בעת השריפה
שילך אצל האש...**

המאמר המלא בספר "מעדני יוסף"
ברית מילה [עמ' ע"א - ע"ו].
אחרי עיון במאמר עיון "כרם יוסף" מגילה עמ' תק"א

"ברכה ה' וישמרך יאר ה' פניו אליך ויהונך"
ברכות מאליפות לכבוד ידידנו הדגול מוכה הרבים
הרב **עמ' צדק** הי"ו לרגל פתיחת חנות הספרים
החדשה בצומת בר אילן ירושלים, בהצלחה!

**ספרי הרב יוסף חי סימן טוב שליט"א
מחבר "אשכול יוסף" עה"ת (כת"י)
"כרם יוסף" מגילה (928 עמודים)
"כרם יוסף" בבא קמא (1000 עמודים)
"כרם יוסף" עמ"ס גיטין וקידושין
"מעדני יוסף" ברית מילה, פנינים וחי
"כרם רבנו" חכמה ומוסר**

ניתן להשיג בהנויות הספרים המובהרות:
ירושלים: יפה נוף צומת בר אילן,
אור החיים סנטר מאה שערים, ויסבקר מול
פיצה אורי גירסה מול שטיבלך זכרון משה,
ולדמן בבהמ"ד בעלזא, שנקיס רח' פתח תקוה.
הפצת ספרי קודש רח' דוד 1 שכונת הבוכרים
בני ברק: משפי שבתאי ר' עקיבא 44 פינת הרב קוק
2. אשדוד: משפי כהן רובע ג' רח' האדמו"ר מבעלו
5/25. קרית ספר: משפי שחמורוב מסילת יוסף 4,
כהו"ל: בעייגלאיזן
לביוררים ונקודות מכירה ברחבי הארץ ניתן לפנות
למכון "כרם יוסף" טלפקס: 02-5373570 (אחה"צ)

🕊️ יישוב ז'

במקום שמשמרים שבת ומחזיקים באיסור כיבוי דליקה ממילא אין הקב"ה מוציא להם דליקה
נראה לי לתרץ עוד בס"ד דהנה בשבת יש לנו סגולה גדולה שאין הדליקה מצויה לשומריה לפי
שקיימא לן להלכה שאסור לכבות דליקה בשבת שאין בה פיקוח נפש כדאיתא במסכת שבת (קכ"א),
ומכיון שאסור לנו לכבות דליקה בשבת ממילא יש בשבת סגולה גדולה שאין הדליקה מצויה בה,
שכיון שאין אנו יכולים לכבותה אין הקב"ה מזמנה במחוזותינו.

וכן מצינו שם להדיא בגמרא: מעשה ונפלה דליקה בחצירו של יוסף בן סימאי בשיחין, ובאו אנשי
גיטרא של ציפורי לכבות מפני שאטרופוס של מלך היה, ולא הניחן מפני כבוד השבת, ונעשה לו נס
וירדו גשמים וכיבו. ועל כן אין הדליקה מצויה בשבת אלא במקום שמחללים את השבת, שכיון
שאינם משמרים את השבת ואינם מחזיקים באיסור כיבוי בשבת, לא נמנע מהם דליקה בשבת ח"ו.

🕊️ יישוב ח'

כל דבר קודש שמתחלל נידון בשריפה

המהר"ל מבאר שכל דבר קודש שמתחלל כמו תרומה שנטמאת משפטה שריפה (שגמ נה), וכן בשר
קודש שנפסל דינו בשריפה (פסחים צ"ג), וכן בת כהן שזינתה, את אביה היא מחללת באש תשרף (ויקרא
כ"ג), והטעם כי הקדושה נמשלה כאש, ולכן הדברים החומריים שבעולם זה אפשר להם להתחבר
לכל היסודות, שהם אור מים ועפר, חוץ מן האש, ומפני כך ראוי שיהיה דבר שהוא קודש והוא
מחולל מקדושתו שיהיה נידון באש, ולפיכך שבת שהוא קודש כאשר בני אדם אינם שומרים
ומחללים את השבת נגזר מן הקדושה העליונה שראוי לשבת שיהיו נידונים ח"ו בשריפת אש.

🕊️ יישוב ט'

עיקר מוזה השבת גורם כיליון ושולט במי שמחללה

בעל המכתב סופר ביאר שמזלו של יום השבת גורם כיליון אלא שבזכות שמירת שבת הקב"ה מברכו
למעלה מהטבע, וכיון שהם מחללים את יום השבת ח"ו האש באה ועושה את שלה כפי טבעו של יום.

🕊️ יישוב י'

תבוא אש הדליקה ותזכיר האש שראה במעמד הר סיני בעת שניתנה התורה ובשבת

יש מתרצים (כך השיני ידידי המפואר רבי לאוין קשו"טין שליט"א) דהוי כעין מה שמצינו בעבד נרצע
שרוצעין אוזנו שעבר על מה ששמע בהר סיני "כי לי בני ישראל עבדים" ולא עבדים לעבדים (קידושין
כ"ג). כך יש לומר שלפי שכל ישראל עמדו על הר סיני, ונאמר (שמות כ' י"ד) "וכל העם רואים את
הקולות ואת הלפידים ואת ההר עשן" ונאמר (דברים ד' י"ג) וידבר ה' אליכם מתוך האש", ועוד נאמר
(שם פסוק ל"ג) "השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש", ונשארה האש היא ארבעים יום, כנגד
אותה האש שראה במעמד הר סיני ועתה מתכחש לה, כך נעש באש, ודפ"ח.

אלא שלפי זה צריך ביאור למה דוקא במקום שיש חילול שבת הדליקה המצויה? ויש לומר דשאני
שבת למאן דאמר שניתנה בה תורה, לכן נתייחדה שמקום שמחללין אותה האש מצויה בה להזכיר
להם מעמד הר סיני שנתנה באש.

🕊️ יישוב י"א

השבת היא בן זוג של ישראל ואיש ואשה שאין השכינה שרויה ביניהם אש אוכלתן

רבינו יוסף חיים זצ"ל בספרו **בן יהודע** (שגמ קי"ט): מבאר על פי מה שמצינו במדרש רבה (נר"ש
פרשה י"א) תני רשב"י אמרה שבת לפני הקב"ה, רבונו של עולם לכולן יש בן זוג, ליום ראשון יש בן זוג
יום שני, וליום שלישי יש רביעי ולחמישי יש יום שישי, ולי אין בן זוג, א"ל הקב"ה כנסת ישראל היא
בן זוגך, וכיון שעמדו ישראל לפני הר סיני אמר להם הקב"ה זכרו הדבר שאמרתי לשבת כנסת
ישראל היא בן זוגך, היינו מה שנאמר (שמות כ') "זכור את יום השבת לקדשו" נמצא דישאל עם
השבת דמיון איש ואשה, והרי ידוע מה דאיתא בגמ' **סוטה** (ז.) דרש רבי עקיבא איש ואשה, זכו
שכינה ביניהן, לא זכו אש אוכלתן, לכן בעון חילול שבת שפגמו בחיבור הזוג לכך תהיה דליקה.

מערכת "אשכול יוסף" שע"י מכון "כרם יוסף"
ומוסדות "אור התורה" בישראל
דוא"ל: keremyosef@okmail.co.il
לבקשת רבים כתובתנו בעברית: לקראטסטדק@סלצשודבסדן

אם ברצונך לקבל בכל שבוע את העלון
ישירות למייל שלך שלח בקשה לדוא"ל של
המערכת | המאושר ע"י גדולי שליט"א
השירות ללא תשלום לזיכוי הרבים

גיליון "אשכול יוסף" יו"ל לזיכוי הרבים
על ידי האחים היקרים והמבורכים
מור גדעון ניסים הי"ו, ומר אהרן ניסים הי"ו
שנשארו על עצמם כל הוצאות הדפוס
להצלחתם ולהצלחת כל בני משפחתם שיחי
ומקדש ומוקדש לעילוי נשמת הוריהם היקרים
שלם אליה בן מסעודה ז"ל ונוריה בת גורג"ה ע"ה